

František Šober, ředitel Střední školy technické v Přerově, říká:

O naše absolventy je ze strany firem velký zájem

IVA NAJĎONOVÁ

Přerov – Na jedné straně nedostatek studentů, na druhé bohatá nabídka pracovních příležitostí. Taková je realita, se kterou se setkává Střední škola technická Kourilkova v Přerově. Jak studenty nachádnout pro obory, které nabízejí, přiblížil ředitel školy František Šober.

Střední škola technická nabízí škálu studijních i učebních oborů. Můžete je v krátkosti shrnout?

Jsmo školou polytechnického zaměření. Nabízíme obory maturitní, o které je ze strany firem velký zájem – jedná se o obory mechanik seřizovač, optik nebo elektro-technika – se zaměřením na mechatroniku. Také nabízíme čtyřletý obor mechanizace a služby se zaměřením na provoz a ekonomiku služeb. Ten se týká logistiky, dopravy a trochu i zemědělství. Obor je pro chlapce i pro dívky a výhodou je třeba to, že všichni absolventi po čtyřech letech získají řidičské oprávnění od motorky až po nákladák a traktor.

Co učební obory?

Z klasických řemeslných strojírenských tříletých oborů jsou to obráběč kovů a zámečnický nebo jemný mechanik. Ze stavebních zedník, tesař, instalatér, malíř, lakýrník. Ale nabízíme i velmi atraktivní tříletý obor auto-mechanik, kdy v podstatě nemusí kluk zůstat pouze někde v autoservisu. Protože mají řidičák, mnozí z nich se stávají řidiči z povolání. Pro žáky z nižších ročníků základních škol, kteří nedojdou do devítky nebo jsou ze speciálních škol, máme obory malířské a natěračské práce či stravovací a ubytovací služby. Další výhodou našich

oborů čtyřletých i tříletých je to, že jsou podporovány Olomouckým krajem formou stipendií.

Zájem ze strany studentů o humanitní obory je stále velký. Ve skladbě pracovních nabídek ale převažují technicky zaměřená odvětví...

V podstatě mohu říct, že u všech oborů, které jsem jmenoval, je eminentní zájem o absolventy jak ze strojírenských, tak i elektro-strojírenských firem nebo firem stavebních. Výjimku tvoří obor stravovací a ubytovací služby, ale děvčata s tímto zaměřením nemusí skončit na úřadu práce. Je to variabilní obor a vím, že je zájem ze strany restaurací i hotelů, a mohou se uplatnit například i tam.

Musíte o studenty bojovat?

Ano, pořád ze základních škol vychází málo žáků, a my z technických škol říkáme, že na Přerovsku je „přegymplováno“. Žáci mají hlavně zájem o gymnázia, pedagogickou školu nebo obchodní akademii. Bojí se technických profesí? Nevím. My jim samozřejmě můžeme vysvětlovat, že zaměstnání získají. Naštěstí se do toho v poslední době začínají více zapojovat i firmy, které chodí na náborů, účastní se burz práce, a za to jsme rádi, protože my jako škola můžeme přesvědčovat rodiče a žáky o tom, že tu práci seženou, ale slibujeme to za ty druhé. Takže když přijdou zástupci firmy a řeknou, že opravdu práce tady bude, a to včetně benefitů, tak to zní jinak, než když to slibuje někdo za někoho. Je dobře, že se firmy zapojují, začaly si uvědomovat, že u nich hrozí nedostatek pracovních sil, hlavně ve strojírenském odvětví. Nastává pro ně špatná situace v

František Šober

Foto: Deník/Iva Najdonová

tom, že i odborníci postupně odcházejí do důchodu a není, kdo by je nahradil. A žáků je na našem typu školy málo. Je potřeba, abychom společnými silami přesvědčili rodiče žáků základních škol, že práci a jistotu tady najdou. Věříme, že se to do budoucna začne obracet k lepšímu.

Jaké záruky mají studenti technických oborů?

Nerozumím mnohdy rodičům, kteří rozhodují o budoucnosti svých dětí. Nedávají je do oborů, i když víme, že pracovní uplatnění tady bude hned po vyučení. Mnohé firmy nabízejí i smlouvu na dobu neurčitou, po zapracování jsou ochotni si tam studenty nechat. Některé firmy nabízejí stipendia, k firmám, jako je Meopta, Mubea, Honeywell, se přidávají i další. V Prostějově jsou to Hanácké železárny a pérovní, Chro-

Tento pocit možná souvisí s tím, že strojařina a jiné technické práce jsou brány jako špinavé řemeslo.

Dnes se ale většina firem modernizovala a mají na řadě pracovišť pěkné, čisté prostory, není to už klasická strojařina, kde jsou zaměstnanci pořád od oleje. Dostanou se k moderním CNC strojům, když umí i na klasickém obráběcím stroji, mají pak variabilní využití. Důležitý je ale zájem, ten u studentů musí být.

Jakých projektů se škola účastnila?

Bylo jich více, některé už skončily. V tom největším, který skončil v červnu, jsme se podíleli na velkém krajském projektu na podporu přírodovědného technického vzdělávání, kterého se zúčastnilo na třiatřicet středních škol Olomouckého kraje. Jednalo se nejen o dovybavení některých pracovišť u nás na škole, ale především šlo o navázání spolupráce se základními školami. Děti ze základních škol k nám chodily do kroužků, nebo spíše workshopů. Projekt sice skončil v červnu, ale my na to navazujeme.

Jak?

Nazýváme to Akademií řemesel a myslím, že to děti vcelku baví. Dvě akademie proběhly teď v prosinci a další ještě připravujeme. Žáci ze základních škol se tam naučí nějaké techniky, třeba u stavebních oborů pro ně máme nakoupené barvy, takže se tam učí malířským technikám. U zámečnicků si mohou vyzkoušet, jak se vyrobit například jednoduchý svícen, u dřevařů si mohou zkusit ptačí budku nebo krmítko, u mechatroniků si mohou „pohrát s roboty“ a podobně. Záleží na nich, jak se zapojí. Cílem je,

aby se žáci seznámili s polytechnickým vzděláváním. Na základních školách byla dílenská výuka zrušena, což se ukazuje v dnešní době jako velká chyba.

Co byste si přál, aby se ve škole povedlo?

Určitě chceme školu dále modernizovat. Pořád máme na řadě pracovišť ještě starší stroje, které je potřeba nahradit novějšími. Také bychom chtěli dokončit zateplení některých budov. Máme tady také ještě jednu budovu vedle bývalého stavebního učiliště, kde bychom chtěli rozšířit dřevařské dílny. Na odloučeném pracovišti v ulici 9. května máme halu, kde by bylo třeba vyměnit okna, dveře, vrata, zateplit a upravit střechu. To se nám podaří jen ve spolupráci s krajem a věřím, že nám zůstane nakloněn. Nedávno jsme zvládli zateplit dvě budovy internátu.

Když se ohlédnete zpět, jaké kroky se podle vás podařily?

Myslím, že za posledních deset let jsme se posunuli mnohem dál, a to i díky projektům a podpoře zřizovatele, tedy Olomouckého kraje. Nakoupili jsme nové stroje, CNC stroje, nejen pro strojaře, ale máme nové CNC stroje i pro optiky, na kterých se budou učit, aby pak v Meoptě na tyto technologie navázali. Podíleli jsme se s Meoptou i na vytvoření rámcových vzdělávacích programů. Usilujeme o to, abychom se stali centrem polytechnického vzdělávání. Chceme v rámci Přerovska nabídnout žákům základních škol tuto možnost, i když školy zrušily dílenské vyučování. Proto nabízíme možnost workshopů, kroužků, aby se žáci se základními nástroji a praktickými činnostmi alespoň trochu seznámili.